

**Worldwide International
Inter Disciplinary Research Journal**
(A Peer Reviewed)

Year - 7, Vol. I, Issue- LV, 28 March 2022

शासकिय अध्यापक महाविद्यालय, नांदेड.

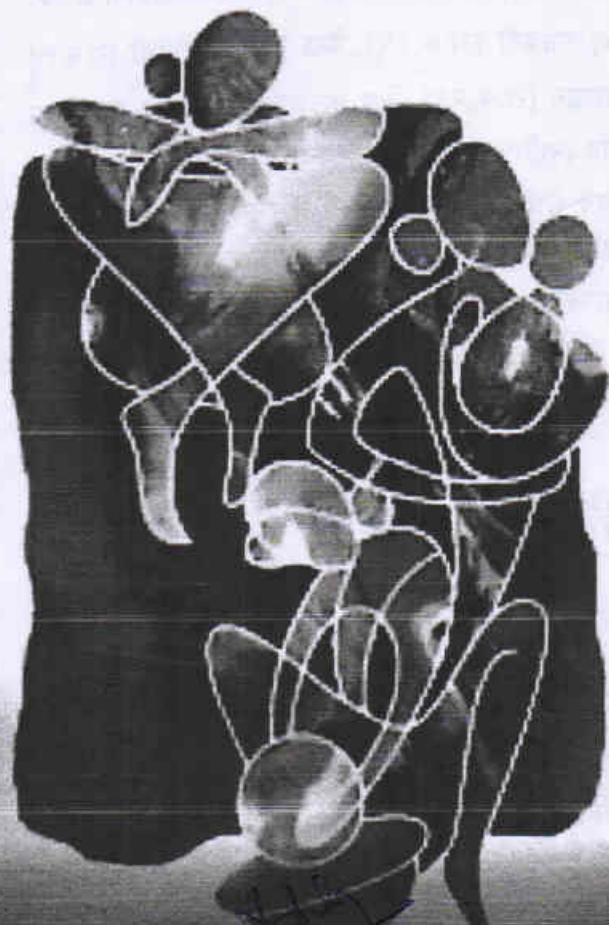
संलग्नित

स्वामी रामानंद तीर्थ मराठवाडा विद्यापीठ, नांदेड.

अंतर्गत गुणवत्ता हमी कक्ष यांच्या द्वारा आयोजित

एक दिवसीय आंतरविद्याशाखीय राष्ट्रीय परिसंवाद (ऑनलाईन)

मराठी साहित्यातीत सत्री प्रतिमा

Coordinator
IQAC

Shri Guru Buddhiswami Mahavidyalaya
Purna (Jn.) Dist. Parbhani - 431511 (M.S.)

* प्रमुख संपादक *
प्राचार्य डॉ. उर्मिला धूत

* संपादक *
प्रो.डॉ. शैला सारंग

* सह संपादक *
प्रो.डॉ. वनिता रामटेके

PRINCIPAL
Shri Guru Buddhiswami Mahavidyalaya
Purna (Jn.) Dist. Parbhani

तीव्र रात्रि रात्रि देवदान्या आवाजामुळे 'रात्रू' परत आलेले आहे. हे मर्व चित्र असिथय मनोवेधक आहे. तर हेच गण, अनुभव देते घेऊन जातात.

रात्राको उनाड गायू, पिरठ्या भानीत आने

पारीवरला माकुलीला झोळे मोडून गेलेण (वही प. २९).

हे गायू घोडकर वागें ही प्रेमाच्या बेळकर रूपानुन आने आहे. आपल्या मनातील प्रेम भावनेना गाकार

प्रकाशी दरवरद्या-या या रापूना आकाशात भरून वेणा-गा मेघामुळे चांगलीच मंधी प्राप्त होते.

इत जोरेखून येती

इत रात्रू पिरपिरती^५ (वही प. ४९)

इत रिठ्या भानणारे हे रात्रू पडणा-या पावमाच्या सरीत आपली प्रेम कहाणी पुढे नेतात. ही प्रतिमा जणू निसर्वातील एक उत्कट अशी चित्रप्रतिमा येथे येते. शब्द, स्पर्श, रूप, रस, गंध यात कवी चित्र निजून गेला आहे.

इत रापून नाकार होणा-गा प्रतिमाही उत्कट होतात. गव्रभराच्या झडीमुळे पिकात भरलेला गंध केमर गंध होतो

नुक्त आने न्हाण

रानवा-याना उधाण

नना येने वेटाळून^६ (वही १८)

इत नंपेटून घ्यावे, नवे मेघावी आभाळ (वही ५.३०) आणि हा साजन माय लेनद्दविला आहे, तो घन होऊन देवका (वही प. ४९) पौपात हिवाळीरात गळ्यामधी हात, गळ्य गुफावे (वही-५.१) असे तिला होते आपल्या मुकुमार देहाच्या संकुन ती आपल्याला म्हणते, देह कोवळी डहाळी, नव्या नवतीची केली, जरा तंग झाली पोळी (वही प. ५.४) अशा रूपवान इत्या नव्यामात्र राहण्याचा तिला जवळ घेण्याचा प्रयत्न काळोख करतो, तिला काळोखात कवळून घ्यायला काळोख झिंगत असे... (रानातल्या कविता, ८.) एक राजवंशी पंखाचे पाखरु येते आणि तिच्या अंगाशी लगट करून जाते. (रानातल्या कविता ११) इत्यातल्या सावल्यांना उन गळ्य विलगून असते (रा.क. ६१), राजस देहाला आभाळ पांधरून येते (रानातल्या कविता, ११) महानोर शृंगारभावना व्यक्त करतात. या प्रतिमांमुळे त्यांच्या प्रेमकवितेला वेगळे रूप प्राप्त झाले आहे. निसर्ग असी अक्षी यांचा शारीरिक पातळीवरील संदर्भ यामागे आहे. कवीने ग्रामीण जीवन, निसर्ग तेथील शृंगार याप्रमाणेच ग्रामीण अन्नांनी खियांच्या वाढ्याला आलेले दुखद वास्तव आणि खीची आगतिकता घेऊन खीविश्वाला तिची कहाणी मधून नव्यालेने दिसते. पुरुष प्रधान संस्कृतीत खीच्या जगण्याला आलेले वेदनादारी जीवन, तिचे कावाडकष्ट, तिच्या जीवाची खेळी अबाळ, घरादारामाठी रावणारी, शब्दहीं न काढता सोसत राहणे, तर कधी परिस्थितीशी दोन हात करण्याची क्षमता यांची खी अशा खीच्या जगण्याला वागण्याला कवी उत्कटपणे साकारतो. कवीने या ग्रामीण खीच्या शोकाच्या अविवक्तीची प्रतिमाचित्रे येथे उमे केले. या कविता प्रामुख्याने खीजीवनाचे सुवोध दर्शन घडवितात. खी म्हणून तिच्या जगण्याला उमे करण्याचा प्रयत्न कवी करतो. खिच्या भोवती असणारी विविध नाती येथे तिच्या जगण्याला कशी प्रभावित असेही बसनात हे ही इथे आढळते तसेच घरात, शेतात रावणा-या खिच्या कटाला कवी शब्दबद्ध करतो. "महानोर या विद्याच्या विश्रान्तीकरणी पुढ्हा एकदा त्या लोकजीवनाशी आपले धागे जुळवून घेतात. तारुण्य व वार्धक्य या दोन्ही अवस्था गणातल्या प्रतिमांच्याद्वारे रेखाटल्या जातात. महानोरांच्या या कवितांमधून त्यांचे गंभीर निरीक्षण लधात येते. कवी खी,

निसर्ग यांची केवळ शृंगारासाठी मांगड घालत नाही. यातील प्रतिमांमधून खीजी वास्तव जीवन तिचे कष्ट घरासाठी त्याग असा विविध भाव भावना यात आवलतात. म्हणूनच तिची कहाणी महानोरांची जीवनाचे प्रत्ययकारी भावचित्र बनले आहे इसे वाटते.

निसर्ग प्रतिमा:

Co-ordinator
IQAC

PRINCIPAL
Shri Guru Buddhiswami Mahavidyalaya
Purna (Jn) Dist. Parbhani

Page - 137

ना.धों. महानोर यांच्या कवितेतून येणा-या स्त्रीविषयक प्रतिमा

डॉ. शिवसांब दिनानाथ कापसे

श्री गुरु बुद्धीस्वामी महाविद्यालय, पूर्णा जि परभणी.

ना. धों. महानोर यांच्या कवितेतून येणा-या प्रतिमाचा विचार करायचा आहे. कवीच्या अनुभवविश्वाला अर्थे प्रतिमेच्या माध्यमातून व्यक्त करता येते. महानोराच्या निसर्ग कविता, रानातल्या कविता, पावसाळी कविता वेगवेग प्रतिमांमधून व्यक्त झाल्या आहेत. मानवी भाव, भावना, हर्ष, खेद, सुख, दुःख या सर्वांना ते प्रतिकात्मक पद्धतीनेच करतात, त्यांच्या कवितेतून निसर्ग अतिशय सहजपणे वावरतो, जणू सर्व कविता निसर्गाचे एक प्रतीक म्हणून वाटावी. अनुभवही प्रतिकाच्याच भाषेतून येतात. याविषयी प्रा. प्रसन्नकुमार पाटील म्हणतात, "हे जे विविध अनुभव व्यक्त होता प्रेमजीवनाच्या वेगवेगळ्या छाटांचे अनुभव होत आणि हे अनुभव समर्थपणे अंगभूत लय घेऊन विविध प्रतिमांच्या द्वारे होतात, यातच या कवितेचे वेगळेपण दिसून येते." महानोरांच्या कवितेतून स्त्री पुरुषांच्या नात्याला वेगवेगळ्या प्रतिमां साकार केले आहे.

स्त्रीविषयक प्रतिमा :

महानोर यांच्या कवितेतून मोठ्या प्रमाणात स्त्रीविषयक प्रतिमांचा वापर करण्यात आलेला आहे, त्या प्रतिमा अतिश्य प्रभावी अर्थाही आणि काहीशा गूढ आहेत. स्त्रीच्या वेगवेगळ्या रूपाला भावनेला आणि मनःस्थितीला व्यक्त करण्याकरी कवीने या प्रतिमाची योजना कवितामधून केल्याचे दिसते. शुंगारभावना, प्रीतीभावना विरहावस्था साकारण्यासाठी या प्रतिमा येतात. चवळीची शेंग पिवळी धम्मक (रानातल्या कविता १४) गंधवती (रा.क.१५). केळ कातीव रूपाची (रा.क.१६) फुललेल्या बोंडापरी (रा.क. १९) बावरा पकी (रा. क. २९). माल्हन (रा.क.२९). केळ कमळण (रा.क.३२). राजसपांढर (रा.क.३३) ज्वार उभार (रा.क.४४), मन (वही-५४), लघतव बोट (वही-५५) अशी काही निसर्गप्रतिमांमधून महानोरांच्या कवितेतील स्त्री अधिक स्पष्टपणे व्यक्त होते. कधी निसर्गप्रतिमांमधून रोमैटिक स्त्री उभी केली त रमणान्या कवीने स्त्री आणि निसर्ग यांच्यातील आंतरीक संबंध अचलपणे ओळखलेले दिसतात. निसर्गाशी कवीचे तादात्प्य यामुळे लक्षात येते. स्त्रीच्या भावना कवीने सूचकपणे निसर्गमधून व्यक्त केल्या आहेत. स्त्री-पुरुषांच्या देहधर्म, गारकाच्यातून मांडलेला आहे.

महानोर यांच्या अनेक कवितांमधून स्त्री व निसर्ग यांचे चित्र रेखाटले आहे. स्त्री आणि निसर्ग हा अनेक कवितांचा गाभा आहे. स्त्रीमध्ये ते निसर्गाला शोधतात आणि निसर्गमध्ये स्त्रीला शोधतात, 'राधू' या प्रतिमेतून प्रियशीच्या ओढीने पत येणारा प्रियकर येतो,

"राधू उदून जाताना फांदीह्ये झुले
पानांतल्या शेंगापाशी नम उतरले
नम उतरले फांदीजागीचे झाले
झुलणा-वा फांदीपाशी पैजण वाजले
गोर भुरुपांढर गाण्यात सांडले झुलणा-या
Co-ordinator
IOAC
Shri Guru Buddhiswami Mahavidyalaya
Purna (Jn) Dist. Parbhani - 431511 (M.S.)
या निसर्ग चित्रणातून 'झुलणारे झाड' ही प्रियशीसाठी आलेली प्रतिमा जशी महत्वाची आहे तसेच पुरुषांसाठी आलेली राधू ही प्रतिमा देखील महत्वपूर्ण आहे. फांदीवरून राधू उदून गेल्यानंतर या चित्रात बदलणारे रंग दिसतात. राधू उदून जाताना पाऊस नसला तरी आकाश जांभळ्या रंगामुळे व्यापून गेले आहे. राधू उदून गेला असला तरी फांदी हलते-झुलते जाहे

PRINCIPAL
Shri Guru Buddhiswami Mahavidyalaya
Purna (Jn.) Dist. Parbhani

राधू ही प्रतिमा देखील महत्वपूर्ण आहे. फांदीवरून राधू उदून गेल्यानंतर या चित्रात बदलणारे रंग दिसतात. राधू उदून जाताना पाऊस नसला तरी आकाश जांभळ्या रंगामुळे व्यापून गेले आहे. राधू उदून गेला असला तरी फांदी हलते-झुलते जाहे

ना. धौं. महानोर यांच्या 'तिची कहाणी' या कवितासंग्रहातून भारतीय लृती जीवनाची विविध रूपे साकार करतात. करताना निसर्ग प्रतिमांचा ते आधार घेतात. त्यात प्रामुख्याने आभाळ, मेघ या प्रतिमांचे अधिक्य जाणवते. आभाळाला अमंके व्यापकत्व खीमनाचा, तिच्या दुःखाचा, तिच्या सहनशिलतेचा निर्देश करणारे आहे म्हणून कवी म्हणतो,

"जात्याच्या पाळूत घिरघिरं दाण्याचं

पीठ होताना

प्रत्येक समेला ओवी गाताना

तीच मन भरून येतं ....आभालासारखू

खी अहोरात्र कावाडकट करते. घरासाठी कष्ट राहणे, स्वतःच्या सुखापेक्षा इतरांचा विचार करणे आणि म्हणूनच घरासाठी प्रकाश मागते. तिच्या दुःखाला वाट करू देण्याचे साथन म्हणून ती जात्यावर ओवी गाते. पण मनात दाटले उमाळा याचा तसा येतो. पण कधी कधी तिच्यावर आलेली संकटे इतकी मोठी असतात की, त्यातून वाहेर पडणे तिला शब्द होत नाही. अशा वेळी तिच्या मनास अनंत वेदना होतात. यांच्या जीवनात पतीचे स्थान अतिशय महत्वाचे आहे. पण आलेले खिच्या मनाची होणारी होरपळ व्यक्त करताना कवी म्हणतो,

काळ्याकुटू मेघांनी

भरलेल आभाळया डोळयात

भरल्या ओटीन लदवदलेल्या तिच्या नव्या संसारात":

ग्रामीण भागात खियांच्या अंगावर घराबरोवरच शेतीचीही जवाबदारी येते. घरकाम करून शेतीवर कामास जाण या खिया पीकपाण्याचीही काळजी वाहतात. पेरणी, मळणी, उफनणी, अशा शेतीकामात त्या स्वतः जिजवात आपल्या पती मदत करतात. शेतीत पिकांचीवाढ व्हावी, उत्पन्न चांगले यावे ही भावना खियांनाही आहे म्हणूनच तिला,

"कित्येक वर्षानी भरभळम आलेला मृगांचा पाऊस

मोती पवळ्यांचा चिडी मुंगानाही चैतन्य देणारा

मातीचा दरबळ शिवारमर उघळणारा मदमस्त पाऊस.... आभाळभर उपळणारा "।०

पेरणीपूर्वी मृगाचा झालेला पाऊस ग्रामीण खी मनाला आनंद देणारा वाटतो. जणू या पावसामुळे सृजनाची क्रिया सुरु होते. पिकात ईश्वर जन्म घेतो आहे असा भाव तिला वाटतो. 'पाऊस' हा नवनिर्मिती करणारा आहे. त्याचे आणि माती कृपीविषयक प्रतिमा

"तिची कहानी मधून खियाच्या सुखापेक्षा तिच्या आयुष्याचा भोगवटा आलेला आहे. खियांचं सोशिकपण, कोलमळ पडणे, दुःख पचवणे नव-याच्या मनमानेल अशा वागण्याला विरोध न करणे तर कधी मुकेपणाने गोवरीगत जळत राहणे, अशी खियांची जगण्याची कहाणी येथे येते म्हणून कवीला

"तिच्या डोळ्यात

ऊसाच्या पेटविल्या रानाध्या वेणा-॥

दिसतात. आयुष्यभर तकार न करताच जगणारी ही खी आहे. तिचे बाईपण तिला दुःख देवे. इतकेच नव्हे निसर्गही

तिच्या महनशिलतेची कसोटी पाहणारा आहे.

"रानातले धस्कट" तिच्या शरीराला वेदना

"वैशाखवणव्यात भेगाळलेली भूमी

धस्कटाच्या रानात शिवारात वाहावा ओलावा नाही

Co-ordinator

IQAC

PRINCIPAL

Shri Guru Buddhiswami Mahavidyalaya
Purna (Jn.) Dist. Parbhani

Shri Guru Buddhiswami Mahavidyalaya
Purna (Jn.) Dist. Parbhani • 434511 (M.S.)

Vol. 1 - ISSUE - LV

SJIF Impact Factor : 7.479

तिच्या डोक्यात विस्तीर्ण अवकाश आणि

अंगावर येणारे धस्कटांचे वाहपाश? (पृ. ३५)

दोठे खुडत नेणार साळीचं शेत, निरळ आकाश तिला वैशाख वणव्यात जाळतं दुष्काळात भेगाळलेल्या भुईप्रमाणे तिचे
नावे, अशा विविध कृपी घटकातून खीचे जीवन व्यक्त होते

संदर्भ:

- १ पाटील प्रा. प्रसन्नकुमार अध्यरगंध मन्मित्र प्रकाकोलहापूर ७०
- २ महानोर ना. धो. वही, पॉप्युलर प्रकाशन, मुंबई १९८५ १४
- ३ महानोर ना. धो. उ.नि. २५
- ४ महानोर ना. धो. उ.नि. ४९
- ५ महानोर ना. धो. उ.नि. १६
- ६ महानोर ना. धो. वही पॉप्युलर प्रकाशन, मुंबई १८
- ७ महानोर ना. धो. "तिची कहाणी प्रस्तावना २४
- ८ महानोर ना. धो. तिचीकहाणी पॉप्युलर प्रकाशन, मुंबई पहिली आवृत्ती २००० १
- ९ महानोर ना. धो. उ.नि. २८
- १० महानोर ना. धो. उ.नि. ५०
- ११ महानोर ना. धो. उ.नि. ४
- १२ महानोर ना. धो. उ.नि. १३५

[Signature]
Co-ordinator
IQAC

Shri Guru Buddhishwami Mahavidyalaya
Purna (Jn) Dist. Parbhani - 431511 (M.S.)

[Signature]
PRINCIPAL
Shri Guru Buddhishwami Mahavidyalaya
Purna (Jn.) Dist. Parbhani